

Štev. 10.

V Ljubljani, 1. vinotoka 1914.

Leto XV.

Iz sedanjih dni.

Bratec je šel.

Jesen v deželo gre,
ptički na jug lete,
daleč na jug.

Bratec je naš odšel,
daleč na jug je šel —
se vojskovat.

Zima, obrni se,
pomlad, povrni se
v mili naš kraj! —

Zima, obrni se,
bratec naš, vrni se
srečen nazaj!

Dvojna za nas pomlad
se razcvete takrat,
ljubi naš brat!

Vladimir žaluje.

Vladimirček izprašuje,
kam papa je potoval;
vedno se na pot odpravlja,
da bi spet ga poiskal,

Ko korake zunaj čuje,
že kriči: „Papa, papa!“
Toda mali naš ubožec
vedno se ogoljufa.

Žalosten povesi glavo
in spominja se na dni,
ko papaneč ga je vodil
za ročico krog vasi.

